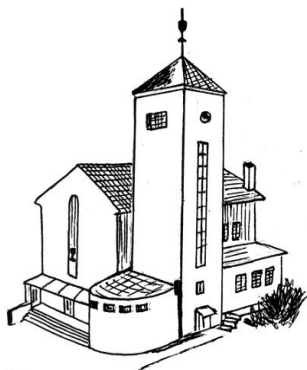

Letní Sborové listy 2017

Českobratrská církev evangelická, sbor Mšeno u Mělníka

Láska a Svár

Když antický řecký filosof Empedokles z Akragantu hledal (jako ostatně všichni filosofové před ním) jakousi pralátku, z níž všechno vzniklo, zjistil, že mu k ní chybí nějaké síly, které uvádějí do pohybu ono vznikání a zanikání všech věcí. Stanovil proto síly dvě: Lásku, která věci spojuje, a Svár, který naopak věci rozděluje. K tomu bychom my patrně souhlasně přikývli.

Ale již o sto let později nejbystřejší filosof starověku – Aristoteles, odhalil v jeho myšlení chybu. Vždyť láska, tím, že věci spojuje, zároveň je od jiných věcí odděluje. Láska je tedy spojující i rozdělující. Svár je nadbytečný. A nám nezbyvá než dát za pravdu i jemu.

Dostí již antické filosofie, lepší příklad máme ve Starém zákoně. Nikdo neví, proč Hospodin oslovil Abra(ha)ma a jiné ne a proč jen jemu a nikomu jinému zaslíbil požehnání. Proč jen vůči Izraeli se zavázal Smlouvou. Ano, je to tak. Láska vyvoluje, a tím to vyvolené od ostatního odděluje. Copak to jinak nejde? Nejde. Kdyby Hospodin pečoval o všechny národy stejně, asi by vůbec nevznikly dějiny, protože dějiny tvoří množství jedinečných příběhů a událostí, často různě protichůdných, ne jednolitý tok jedním směrem.

Pro Hospodina je Izrael srdeční záležitostí. Proto ona Smlouva, kterou s ním uzavírá, připomíná starou patriarchální smlouvu svatební. Izraeli (jako nevěstě) se tu slibuje ochrana, pokud bude dodržovat příkazy manželovy. K tomu nějak patří i žárlivost manželova. Proto čteme ve Smlouvě slova: *Já jsem Hospodin žárlivě milující* (Ex20, 5) a to se ve Starém zákoně opakuje vícekrát. Izrael byl totiž nevěsta nevěrná, neustále pošilhával po jiných bozích, kteří se mu zdáli zajímavější. Hospodin napomíná, varuje, hrozí trestem, ano i trestá a pak zase odpouští a stále znovu připomíná onu Smlouvu. Ta Smlouva je totiž jho, které sice Izrael často shazuje, aby se pak pod něj zase na chvíli s lítostí vrátil, ale onoho jha se zbavit nelze, tak, jako žena nemohla zrušit svatební smlouvu. Mohla být jen nevěrnou ženou. Toto jsou dějiny izraelského národa v kostce.

Změnil na tom něco Ježíš? O Boží žárlivosti nikde nemluví. Pro nás jsou však rozhodující dvě Ježíšova podobenství. První je o marnotratném synu (Lk15,11-32). Syn si nechá od otce vyplatit svůj podíl a odejde do světa. Otec syna nezdržuje, nevaruje ho, nezapřisáhá ho, aby zůstal. Jakoby beze slova ho vyplatí. Co to znamená? Otec dává synu svobodu odejít zpod jeho jha! A nejen to. Dává mu svobodu zabřednout do průšvihů a klesnout až na dno. Nespěchá ho v poslední chvíli zachránit! Ale když se syn sám vrací, už z dálky ho otec vidí a běží mu naproti. Neznám silnější příběh Boží (ale i hluboce lidské) lásky a vždycky mě dojme tato scénka.

Druhé podobenství je známé jako podobenství o hřivnách (Mt25,14-30). Jeden člověk svěřil své jmění svým služebníkům, každému podle jeho schopností, a na dlouho odcestoval. Neřekl jim, *co* s tím jměním mají dělat, a už vůbec ne, *jak* to mají dělat. Nezanechal žádné příkazy ani zákazy a po dobu své nepřítomnosti nevyžadoval žádné průběžné zprávy o činnosti ani na dálku nic nevzkazoval. Nečteme ani, že by se ti služebníci nějakých pokynů dožadovali nebo stáli o nějakou radu. Každý mohl dělat, co chtěl a jak chtěl, jakoby hospodařil na svém. Když se ale ten člověk vrátil, nechtěl vidět nic než zisk a žádné polehčující okolnosti ho nezajímaly. Neznám silnější příběh o svobodě (svobodě vůči Bohu!) a o vlastní lidské odpovědnosti a vždycky mě přítom zamrazí. Žádné fňukání, že jsme lidé hříšní a slabí, žádné svalování viny na druhé či na

nepříznivé okolnosti. Jen rozmnožení svěřených hřiven se při konečném zúčtování počítá.

Tato dvě podobenství ukazují dvě tváře Boží lásky k člověku a řekl bych, že vymezují prostor, v němž všichni žijeme. Podržme tedy obě podobenství stejnou měrou v mysli i v srdci.

Jan Kozlík

Radostná událost - svatba ve mšenském evangelickém kostele

Po mnoha letech se v evangelickém kostele ve Mšeně konala svatba. Členka mšenského sboru Lenka Sadílková z Jenichova si vzala za muže svého dlouholetého přítele Zdeňka Langra ze Zahrádek u České Lípy. Tuto událost si můžeme připomenout biblickým textem a následným kázáním:

Genesis 1, 26 – 31

²⁶I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať *lidé* panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“

²⁷Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, *jako* muže a ženu je stvořil. ²⁸A Bůh jim požehnal a řekl jim:

„Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ ²⁹Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny.

To budete mít za pokrm. ³⁰Veškeré zemské zvěři i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.“ A stalo se tak. ³¹Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý.

Milá Lenko a milý Zdeňku, milí rodiče, přátelé, známí, sestry a bratři, sešli jsme se společně, abychom byli svědky svatebního shromáždění. Svědky radosti nad tím, že dva mladí lidé - Lenka a Zdeněk - se rozhodli spojit své životy v jeden a vyjít na společnou cestu životem. Rozhodli se tak učinit v tomto evangelickém kostele ve Mšeně. Ve společenství s námi se všemi – Vámi rodiči, přáteli a známými, se členy tohoto

mšenského evangelického sboru, jehož je Lenka členkou. Mohli byste si možná říci – je jasné, že to muselo být právě zde, když na půdě tohoto sboru Lenka vyrůstala ve své víře. Ale co Zdeněk? Možná se přizpůsobil, aby splnil přání své nastávající. Musím v této chvíli dosvědčit, že tomu tak vůbec není. Poprvé jsem se se Zdeňkem seznámil, když před časem přišel spolu s Lenkou na setkání nad biblí a naprosto se zájmem diskutoval nad biblickým textem. Toto rozhodnutí se sejít zde je tedy společné a to mě osobně moc těší. Ne proto, že jsem shodou okolností farářem tohoto sboru, ale proto, že slovo Boží je důležité pro každého, kdo vnímá jeho hloubku, bez ohledu na to, zda je členem té či oné církve.

Milá Lenko a milý Zdeňku, Vy jste se rozhodli se vzít po několikaleté známosti, kdy se zcela určitě dobře znáte a už víte, co můžete jeden od druhého čekat. V této chvíli, dříve než definitivně stvrdíte své rozhodnutí před tímto shromážděním, jsme společně s Vámi slyšeli dva oddíly z 1. knihy Mojžíšovy Genesis. Ten první zdůrazňuje, že žena je velkou pomocí pro muže darovaná při stvoření světa Pánem Bohem. Budou jedním tělem, budou tvořit jeden celek, budou prožívat vše společně. To zdůraznění na ženu jako pomoc a dar od Hospodina není náhodné. Pokud muž ve svém životě dosáhne něčeho důležitého, podstatného, je to také zásluha jeho ženy, která mu byla a je velkou oporou v dobách dobrých i zlých. I kdyby se držela stranou a nebylo to zřetelné navenek. V pohledu a perspektivě Boží totiž není vždy důležité jenom to, co je na první pohled viditelné a zřejmé. V tom prvním oddíle jsme také slyšeli, že muž opustí své rodiče a přilne ke své ženě. Začnou tvořit nové společenství, opustí domov a budou žít sami. Ne pro sebe, ne že by opustili rodiče a přestali je mít rádi. Začnou však jednat samostatně.

V tom druhém oddíle z první kapitoly knihy Genesis jste, Lenko a Zdeňku, mohli slyšet, a my všichni spolu s Vámi, že Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, jako muže a ženu stvořil je. A také, že to bylo dobré. Tedy jinými slovy – pokud věřím, že jsem stvoření Boží, snažím se jednat v odpovědnosti podle toho, co je důležité nejen pro mě, co je důležité nejen pro Vás oba, ale pro Vaše okolí. A také pro Vaše přátele. Je to připomínka toho, že i když tvoříte a vytváříte svůj vztah mezi sebou, neměli byste zapomínat na Ty, kdo Vás až dosud

doprovázeli a měli rádi. Rodiče a také přátelé. Všiml jsem si, jak i při přípravě této svatby Vám Vaši nejbližší i přátelé pomáhali.

V této chvíli Vám, Lenko a Zdeňku, přeji, aby Vás na Vaší společné cestě doprovázel Pán Bůh a také všichni, které máte rádi.

A hlavně, nezapomínejte, že Pán Bůh, který stvořil tento svět jako něco dobrého, má rád i Vás a nezapomíná na Vás. A Vy nezapomeňte na něj. Ať Vám žehná v této chvíli i později. Amen

Michal Šimek

Gospel koncert v evangelickém kostele – žáci ZŠ Mšeno bubnovali do lavic

Evangelický kostel ve Mšeně ožil při gospelovém koncertě, při kterém pro žáky ZŠ Mšeno vystoupila v úterý 23. května skupina Let's go z Prahy. Veronika Mannová, Lee Andrew Davison, Marek Šlechta a Tomáš Ludvíček zazpívali spirituály v dvou půlhodinových sekcích v rámci výchovného koncertu nejdříve pro žáky 1. stupně (1.-5. ročník), které vystřídali jejich kolegové z 2. stupně (5.-9. ročník). Dohromady i s učiteli jich přišlo asi 280. Takovou návštěvu kostel už dlouho nezažil.

Nutno říci, že pro žáky i muzikanty to byl mimořádný zážitek. Po, přivítání faráře M. Šimka, kdy zdůraznil, že k tomuto typu koncertu patří i to, že posluchači nemusí pouze pasívně přihlížet, se koncert rozjel na plné obrátky. Žáci doprovázeli zpívající muzikanty bubnováním do lavic, pohupovali se, zkrátka, užívali si kvalitní muziku.

Tomáš Ludvíček postupně komentoval při jednotlivých písních, proč vlastně spirituály vznikly: „*Zpívali je černošští otroci dovezení z Afriky do Ameriky z touhy po svobodě. Zpívali je anglicky, protože mluvit původními africkými jazyky jim bylo zakázáno. Inspirací pro vznik těchto písní jim byla bible, se kterou se seznámili při bohoslužbách v kostele. A právě v kostelích při bohoslužbách tyto písně spontánně vznikaly.*“ Autoři těchto písní nebyli známi, písně se tradovaly z generace na generaci. Tyto písně například zpívaly svým vnoučatům i babičky. To dosvědčil právě i přítomný černošský zpěvák skupiny Let 's go, Lee Andrew Davison, který do Čech přišel ze Spojených států.

Mšenští žáci se postupně dozvěděli i to, že afroameričtí muzikanti původně svůj zpěv doprovázeli na bubny nebo chřestili kostmi. Zpívali si také při práci na plantážích. V obsahu písně byly obsaženy i jinotaje, které mohly umožnit alespoň některým otrokům uprchnout. Například, když se v písni objevil motiv vlaku. Tím se naznačovalo, že kolem plantáže projíždí vlak, do kterého ten, kdo touží po svobodě, může naskočit a ujet.

Tomáš Ludvíček rovněž připomněl, že spirituály propojily kulturu americkou s kulturou evropskou. Významnou roli v tomto smyslu hrál český hudební skladatel Antonín Dvořák, který na konci 19. století působil ve Spojených státech jako učitel hudby: „*Dvořák se seznámil s černošskou a indiánskou kulturou. A prohlásil, že tyto kultury a jejich hudba mají budoucnost. A jeho slova potvrdil další hudební vývoj. Ze spirituálů vznikly další styly muziky jako blues, jazz, rock'n roll či rap,*“ připomněl žákům Ludvíček. A nejen to – v roce 2007 byly Kongresem Spojených států spirituály prohlášeny za americké kulturní dědictví.

Vystoupení skupiny Lets 's go se žákům natolik líbilo, že po koncertu spontánně prohlásili, že by byli rádi, kdyby se koncert mohl někdy zopakovat. Spokojeni byli i členové skupiny, jak dokládá i hodnocení člena skupiny Marka Šlechty: „*Bylo to skvělé, žáci výborně reagovali. Zdá se mi, že zde ve Mšeně mají spirituály rádi. A to i dospělí. Před několika lety jsem v tomto kostele vystupoval se souborem paní Stirské, zpívali jsme pro dospělé. A reakce na naše vystoupení byly skvělé, snad nejlepší ze všech míst České republiky, kde jsem s tímto souborem vystupoval.*“

Zdá se tedy, že spirituály se ve Mšeně berou děti i dospělí. To je výzva zase nějaký gospelový koncert ve Mšeně pro veřejnost v kostele uspořádat.

Michal Šimek

Sborový výlet do Libice a Poděbrad

Letošní sborový výlet se uskutečnil v pondělí 1. května 2017. V počtu deseti osob jsme se vydali vlakem do Libice nad Cidlinou, kde jsme navštívili bývalé slavníkovské hradiště. Pak jsme pokračovali příjemnou procházkou podél Cidliny až k jejímu soutoku s Labem a následně do Poděbrad. Na kolonádě jsme výlet zakončili posezením v kavárně a ochutnávkou léčivých pramenů. I díky krásnému počasí se nám výlet moc líbil a těšíme se, že za rok zase někam vyrazíme.

Fotografie si můžete prohlédnout ve fotogalerii na sborovém webu.

Luboš Skopec

Noc kostelů ve Mšeně – živo bylo v kostele i na farní zahradě

Celkem 117 návštěvníků kostela včetně čtyř psů napočítali pořadatelé z evangelického sboru při letošní Noci kostelů ve Mšeně. Program byl bohatý a koncipovaný pro všechny věkové kategorie a v tom duchu, že kostel se má otevřít veřejnosti. Takže na přípravě koncertu se podíleli jak členové sboru, tak i další zájmové organizace a instituce.

Noc kostelů začala již odpoledne program pro děti i dospělé, který připravila paní Eva Kratochvílová se svými kolegyněmi z mšenského Rodinného centra. Děti přišly se svými rodiči a hrály si – různé míčové hry, přetahovaná, některé spontánně ukazovaly, co umí z gymnastiky – hvězdy na trávě... A také malovaly na čtvrtky zvon, který si potom vystříhly. Vznikla výstava mšenských zvonů vyvěšených na šňůře zavěšené mezi stromy. A také zde byla možnost malovat a vyzdobit perníky. Následoval koncert manželů Bohumily a Davida Bidlových. V průběhu akce si děti hrály, dospělí si povídali a všichni svorně mlsali dobrotou, které maminky přinesly.

Poměrně brzy po zahájení této akce měli možnost návštěvníci Noci kostelů shlédnout a nakoupit si výpěstky a také upečené koláčky, které sem dovezly a před kostelem vystavily učitelky z Odborného učiliště

z Kaniny. V předsálosti kostela byly potom vystaveny výrobky klientů spolku Zahrada z Nebužel.

Před 17. hodinou se rozezněl zvon evangelického kostela, který symbolicky zval k návštěvě. Brzy poté následovalo promítání v modlitebně vedle kostela. Mšenský cestovatel Zdeněk Bergl zájemcům promítl a okomentoval obrázky z Říma. Šlo o kaleidoskop fotografií připomínající historii tohoto města od antiky až po současnost.

Paralelně s touto akcí se opékaly v troubě farní kuchyně a následně i na ohni na farní zahradě špekáčky. Toto pohoštění pro návštěvníky připravil člen sboru Michal Vidner. Ten také zajistil navečer osvětlení kostela halogenovou lampou.

Od 19. hod. se konal koncert mladoboleslavského souboru Flauto Collegium Tomáše Rýdla, pedagoga ZUŠ Mladá Boleslav. Členové souboru – žákyně ZUŠ Mladá Boleslav a jejich učitel zahráli skladby středověké i současné. Sklidili zasloužený potlesk.

Ještě před tímto koncertem se naprosto překvapivě a neočekávaně rozezněly tóny varhan. Jeden z návštěvníků Noci kostelů ukázal své umění varhanické, bylo to příjemné, spontánní, hezké a zároveň ekumenické. Šlo o pana Zdeňka Petráně z Prahy, který vždy, když je na chalupě ve Mšeně, doprovází zpěv při mších v místní katolické farnosti. Když je v Praze, doprovází zpěv při mších ve strahovském klášteře.

Noc kostelů byla zakončena společným ztišením a meditací v kostele. Farář Michal Šimek přečetl text z bible, zpívaly se písně z okruhu společenství v Taize. Setkání bylo zakončenou modlitbou za Mšeno a okolí.

Michal Šimek

Krátce

Zahradní nábytek – 30 židlí a stůl byl zakoupen z prostředků, které mšenský evangelický sbor na základě žádosti obdržel z grantu Českobratrské církve evangelické. Prostředky z tohoto grantu pocházejí z náhrady za církevní restituce. Tento nábytek má sloužit sboru i veřejnosti při akcích konaných na farní zahradě.

xxx

Setkání nad biblí s tématem následování Ježíše a nesení vlastního kříže se uskutečnilo na faře v pátek 7. dubna 2017.

xxx

Staršovstvo sboru by letos rádo zahájilo opravu omítky kolumbária. V této souvislosti zástupce odborné firmy posoudil vlhkost zdi a zjistil, že nejdříve se musí uskutečnit odvlhčení zdi a teprve za rok definitivní oprava poškozené omítky. Náklady na injektáž zdiva kolumbária se odhadují na cca 45 tisíc Kč. Proto byla podána žádost na Fond regenerace města Mšena a také na seniorátní Jeronymovu jednotu. Do žádosti je zahrnuta rovněž oprava dvou komínů na střeše lodi kostela za necelých 20 tisíc Kč.

xxx

Při bohoslužbách v neděli 11. června 2017 se konal křest Daniela a Lukáše – synů manželů Dany a Lukáše Paluskových ze Stránky.

xxx

Dětský hudební koncert na farní zahradě se uskutečnil v sobotu 17. června od 14 hod. Uspořádalo jej Rodinné centrum Mšeno ve spolupráci s evangelickým sborem.

xxx

Shromáždění Jeronymovy jednoty Poděbradského seniorátu se uskutečnilo v neděli 18. června v Nymburce. Mšenský evangelický sbor zastupoval kurátor Luboš Skopec. Do Mšena byl účastníky shromáždění schválen dar na odvlhčení kolumbária a na opravu komínů na střeše lodi kostela ve výši 10 tisíc Kč.

Michal Šimek.

Doporučená četba na léto:

Louisa Thomsen Britsová: Hygge. Tajemství spokojeného života

Vydala Euromedia Group a.s., Praha 2017

Hygge. Pokud jste se s tímto výrazem ještě nesetkali, je načase si o něm něco přečíst. V Dánsku je *hygge* jedno z nejpoužívanějších slov. V překladu znamená pohodlí, útulnost. Ale jeho význam je daleko širší. *Hygge* je ten pocit, když jste s lidmi, které máte rádi. *Hygge* je ten pocit, když jdete rozkvetlou loukou. *Hygge* je ten pocit, když popíjíte

skleničku dobrého vína. *Hygge* je ten pocit, když si v zimním večeru zapálíte svíčku a pustíte si krásnou hudbu...

Dánové se považují za jeden z nešťastnějších národů asi právě proto, že neberou drobné radosti jako samozřejmost a dokážou si vychutnat přítomný okamžik. V knize je, kromě návodu, jak se naučit žít svůj život v severském stylu i řada zajímavých citátů. Jako například tento: „Pozornost je nejvzácnější a nejryzejší podobou štedrosti.“ Simone Weilová.

A ještě pár slov k výslovnosti: Na každém webu, v každé knize je fonetický přepis trochu jiný. Nejčastěji se doporučuje vyslovovat *hygge* jako „*hju*ga“

Pavla Smetanová: Příběhy z olivového ostrova aneb Když na Korfu kvetou mandloně

Vydalo nakladatelství Lidové noviny, Praha, v roce 2009

Blíží se doba dovolených, a proto možná rádi sáhnete po nějakém tom cestopisu.

Autorka výše zmíněné knihy žije na Korfu se svým řeckým manželem už téměř dvacet let. Seznamuje nás s každodenním životem na tomto ostrově, s místními zvyky a tradicemi. Dozvíme se, jaké mají Řekové názory na výchovu dětí, jaké jsou vztahy v rodinách, jaké jsou řecké tchyně. Protože tu Pavla Smetanová pracuje jako průvodkyně, můžeme nahlédnout jejím prostřednictvím také do zákulisí turistického průmyslu.

Po úspěchu tohoto titulu napsala Pavla Smetanová volné pokračování s názvy: Korfu bez průvodce a Pod cypřišem se sklenkou ouza

Meda Mládková, Ondřej Kundra: Můj úžasný život

Vydala Academia Praha, 2014

Paní Meda Mládková je známá sběratelka a mecenáška umění. Celý život věnovala podpoře českých umělců. Její jméno si spojujeme zejména s malířem Františkem Kupkou, kterého objevila v roce 1955 na periferii Paříže a ihned v něm rozpoznala výjimečný talent. V té době byl František Kupka ještě neznámý umělec, nikdo by nevěřil, že v 21.

století budou lidé ochotni platit za jeho plátna miliony. Paní Meda začala se svým manželem jeho moderní tvorbu podporovat a propagovat. Postupně vytvořila největší sbírku Kupkových děl na světě.

Po revoluci se už ovdovělá Meda Mládková vrátila z exilu do vlasti a rozhodla se svou neobyčejnou sbírku, kterou s manželem třicet let budovali, věnovat Praze. Nebylo to však snadné. Ne vždy se setkávala s uznáním a úctou. Trvalo deset let, než se jí podařilo získat tehdy zchátralý objekt pražských Sovových mlýnů a vybudovat v něm muzeum, ve kterém je nyní sbírka uložena.

Spoluautorem této biografie, která je pojatá jako rozhovor, je novinář Ondřej Kundra.

A nakonec ještě jedna životopisná publikace:

Zdenka Procházková, Pavlína Kadlecová: Procházka životem. Aneb co za našich mladejch let nebejvalo a co bejvalo

Vydalo nakladatelství Brána 2017

Herečku Zdeny Procházkovou si připomínáme především spolu s osobností Karla Högera, za kterého se provdala a po jehož boku žila 17 let. Dvojice pravidelně vystupovala v divadle. Kvůli častým Högerovým nevěrám se nakonec rozešli a v šedesátých letech se Zdena Procházková podruhé provdala, vzala si Rakušana Ericha Hartmana a stala se česko-rakouskou občankou. Tím se pro ni na dlouhou dobu uzavřela česká jeviště. Do povědomí českých diváků se herečka nedávno vrátila jako představitelka staré Lídy Baarové ve stejnojmenném filmu Filipa Renče.

Devadesátiletá Zdena Procházková se v knize rozhovorů se svou o tři generace mladší kamarádkou zamýšlí nad svým životem, nad tím, jak se v jeho průběhu změnil svět, přístup k lásce, k přátelství, jak se změnil vztahy mezi ženami a muži a porovnává své zkušenosti s pohledem na svět své mladé pětadvacetileté přítelkyně.

Alena Mašťálková

Bohoslužby ve skalách

sobota 1. července 2017 v 15.00 hod. - naproti skalní věži na Vyhlídkách v blízkosti Romanova (mezi Mšenem u Mělníka a Rájem) ;
téma: 500. výročí světové reformace - Martin Luther;

Kudy na místo konání?: ze silnice od hájenky v Romanově (zde možno parkovat) po zelené turistické značce směr Vyhlídky, po 300 metrech doprava na žlutý prohlídkový okruh směr Vyhlídky, po dalších 150 metrech doleva k vyhlídkovému místu (trasa bude na odbočovacích místech vyznačena)

Promluví: Michael Führer – farář evangelického luterského sboru Gruna-Seidnitz v Drážďanech

Michal Šimek – farář evangelického sboru ve Mšeně u Mělníka

Sborové listy na internetu

Sborové listy si můžete také stáhnout na www.msencce.wbs.cz . Stránky obsahují mimo jiné informace o životě sboru, jeho historii i současnosti, dále kázání a duchovní texty, fotogalerii ze sborových akcí a zajímavé odkazy.

Salár a dary

Zaplatit salár za rok 2017, věnovat peněžní dar na opravy a provoz sboru můžete osobně v kostele u bratra kurátora L. Skopce nebo sestry I. Pavelkové nebo platbou na účet sboru č. 174987837/0300. Děkujeme!

Farní sbor Českobratrské církve evangelické ve Mšeně u Mělníka.

Farář Mgr. Michal Šimek, bytem v Kosmonosích,
tel.: 608 718 898, e-mail: majkl.simek@seznam.cz.

Webové stránky sboru: www.msencce.wbs.cz

Bohoslužby se konají každou neděli v 10 hodin.